

Dopis panu prezidentovi - Nohavica, Jarek

D Emi G D A7

D Emi
Pane prezidente, ústavní činiteli,
A D
píšu Vám stížnost že moje děti na mě zapomněly,
Emi
jde o syna Karla, a mladší dceru Evu,
A D D4sus
rok už nenapsaly, rok už nepřijely na návštěvu.

R: Vy to pochopíte, Vy totiž všechno víte,
Vy se poradíte, Vy to vyřešíte, Vy mě zachráníte,
pane prezidente, já chci jen kousek štěstí,
pro co jiného jsme přeci zvonily klíčkema na náměstí.

Pane prezidente a ještě ztěžuju si,
že mi podražily pivo, jogurty, párky i trolejbusy,
i poštovní známky, i bločky na poznámky,
i telecí plecko, Řecko i Německo, no prostě všecko.

R: Vy to pochopíte...

Pane prezidente, mé České republiky,
oni mě propustily, na hodinu, z mé fabriky,
celých třicet roků, všechno bylo v cajku,
teď přišli noví mladí a ti tu řadí jak na Klondiku.

R: Vy to pochopíte, Vy se mnou soucítíte,
Vy se poradíte, Vy to vyřešíte, Vy mě zachráníte,
pane prezidente, já chci jen kousek štěstí,
pro co jiného isme přeci zvonily klíčkema na náměstí.

Pane prezidento, moje Anežka kdyby žila,
ta by mě za ten dopis co tu teď píšu patrně přizabila,
řekla by Jaromíre, chováš se jak male děcko,
viš co ma starosti s celu tu Evropu vesmírem a vubec všecku.

R: Vy to pochopíte...